

Publicerad 2009-05-12 00:33 av stadtkind

Mani

Staden av stenar
räta vinklar
dova genklang av skor
i sin egen tyngd

Utan riktning
utan färdighet

hackar jag mig neråt, inåt
fortfarande

nyfikenheten blev till desperation
svaren krympte ihop till klyschor

För varje ny yta
blottad för sinnena

döljer sig något annat

med tiden
mindre
mindre sannolikt
och än mer skrämmande

Det förflutna saknar
liksom sand
tyngd
skärpa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren stadtkind med Poeter.se id #27282 innehar upphovsrätten